„Tapsoljuk meg Józsefet, aki veri a feleségét” – pillanatképek az @RC óriásplakát kiállításról Hazaszeret és vízivás a két fõmotívuma az augusztus 4-én nyílt @RC óriásplakát kiállításnak, ahol a hazai média, ezen belül fõleg a kereskedelmi televíziózás kapta a legtöbb kritikát.

„Tapsoljuk meg Józsefet, aki veri a feleségét” – pillanatképek az @RC óriásplakát kiállításról Hazaszeret és vízivás a két fõmotívuma az augusztus 4-én nyílt @RC óriásplakát kiállításnak, ahol a hazai média, ezen belül fõleg a kereskedelmi televíziózás kapta a legtöbb kritikát. Mónika, Balázs, Gyõzike és társai figyeljetek! Íme, a magyar valóság… Esõ, esõ… Szent Péter kedélyesen göcögött egy tovasuhanó fodros kis felhõcskéjén ülve, majd baromi nagy közép-ázsiai monszunesõt zúdított elõzõ hét végén a Felvonulási térre. Így aztán szabadtéri koncertek és díjátadás helyett mindössze ronggyá ázás maradt a program péntek estére. Pedig a 6. @RC óriásplakát kiállítás megnyitója sok érdekességgel kecsegtetett: az este folyamán a Balkán fanatik mellett a Beatrice, a Belga és az R-GO szórakoztatta volna a jónépet, míg Oláh Ibolya az idei pályázathoz kapcsolódva egy különleges dalt énekelt volna el, melynek címe: Magyarország. A tiszadobi Megasztár helyett azonban csak az ég zendített rá, de az nagyon. Elõbb csak kisebb cseppekben, majd folyamatos vízsugárban jött az égi áldás, így az a néhány tucatnyi érdeklõdõ hamar szétszéledt a szélrózsa minden irányába. Így, hát nem maradt más utánuk a téren, mint a méteres tócsákból meredezõ mintegy másfélszáz plakát. Lássuk, idén milyen volt a felhozatal… Az idei pályázatok a "Haza. Szereted?" gondolatkör köré csoportosultak. A kissé provokatív szlogen állítólag lendületet kívánt adni a pályamunkáknak, ám az összképet vizsgálva ez nem minden esetben sikerült. Leginkább a kereskedelmi televíziózást gúnyoló munkákat érdemes dicsérni. Az egyik plakát a Mónika-show bárgyúságát, míg a másik úgy általában az összes ki-, be-, és össze-vissza beszélõ show-k világát vette górcsõ alá. Kiemelendõ az ERTV címû ötlet, amely egy elsötétített képernyõben látta az

erõszakmentes televíziózás jövõjét. Ebben az esztendõben is találkozhattunk szellemes márkanév-ferdítésekkel. Így lett például a Heineken-bõl Hejnekem, vagy a Coca-Cola-ból Melan-Cola. Ahogy eddig, úgy most is a Mûvészeti üzenetek kategóriája hozta a legnagyobb szellemi homályt. A tucatnyi plakát nagy hányada elõtt csak hümmögtek az érdeklõdõk, érteni nem nagyon lehetett õket. Hódi Csilla alkotása jelentette talán a mélypontot, ahol kék alapon fehér pöttyök borították a felületet. Oszt ennyi. Talán egy posztavangárd kurzuson órákat tudnák méltatni eme szürrealista mûvet, csakhogy nem a Louvre-ban állították ki a szösszenetet, hanem a Felvonulási téren. Minisztériumok, konzultálás és Gyurcsány A tárlat – talán - egyik legötletesebb darabját a BKV villamos járatai ihlették meg, ahol a fapados repülõgépjáratok reklámjainak alapjait ötvözték a 47-es (vagy 49-es) villamos faüléseivel. A „villamosjegyek 170 forinttól", és az „ajánlatunk 2005. július 1.-tõl érvényes" – feliratok tették igazán teljessé az óriásplakátot. A 2002 után megfogalmazott politikamentesség újfent hamvába holt próbálkozásnak bizonyult. A Nemzeti Konzultációt például két plakáton is gúnyolták, igaz Gyurcsány Ferenc 100 lépés programja is megkapta a magáét. Mulattató volt az érettségi botrány ihlette Download címû pályamunka is, mely egy linkre való kattintással szimbolizálta az érettségi feladatok titkosságának komolyságát. Az egykor teljesen szabad és független kiállításon ebben az évben már két minisztérium is képviseltette magát. A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium mellett már a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium is külön pályázatot hirdetett. Az elõbbi az ivóvíz presztízsének növeléséért szállt harcba, míg Kóka János tárcája a „Segíts magadon, az állam is megsegít!" szlogennel tette közzé pályázatát. A képkarnevál egyik különlegességét az orosz-szovjet plakátmûvészet 100 évét bemutató részleg jelentette, amelyben a századelõtõl a peresztrojkáig láthatunk mûveket. A kiállítást jelképezõ szabad véleménynyilvánítás mellett erõs kontrasztot képez a szovjet plakátok ideológiától átitatott üzenetrendszere. Az 1157 beküldött próbálkozásból végül alig százat feszítettek ki a Felvonulási térre. És bár tucatnyi ötletes plakáttal találkozhatunk, nagy részük - fõleg a mûvészi üzenetek, de a társadalmi célú hírdetések nagy hányada is - mégsem hoz maradandó élményt. Bencze Áron